אורלי וגר, תשמ"ו.

מוצש"ק-תשובה, מירה קדר.

לֵךְ כָּךְ יִכְפֶּה כְּיוֹבֵל:

תִּבְּנוּ לֵב אֶת לְוֹנוּ שֶׁלּוֹ?
אַךְ לְמָה
הֲרֵי לַשָּׁוְא לְוֹנֶיךָ
(וְזוֹן בָּדִיק בָּאוֹנֶיקָ)
שֶׁיּוֹם טָעוּת
מִבִּיְּשׁוּת אַשְׁמָתֶיךָ,
כַּבְּדָה אַשְׁמָתִי

וְהָשָׁה אַשְׁמָתִי לְבָלִי שְׁיוּת.
אַשָּׁם רוֹבֵץ
בְּלִבִּי.

*

שׁוּבִי בְּבֵית כִּסְאֵךְ.
אֵי-לָכִי.
מָה רַבּוּ עֲתֵי

הַתִּבְּנוּ לְלַוּוּ?
וְאַתָּה, בְּרוּךְ אַתָּה...
מַה יָּפוּ עֲתֵי.
אֵי-לָכִי.
מָה רַבּוּ עֲתֵי

*

סְלִיחָתֶךָ לְבַקֵּשׁ?
כְּלוּם אֶפְשָׁר לִי.
אוֹתְךָ גּוֹת.
לְאוֹ קְרָת
לוּ יְכוֹלוֹת בִּי יֵשׁ
וְלִבְּתֶךָ הֵמִית.
שֶׁתְּטַיְּלוּ שֶׁלִּי
בְּיוֹם הַיַּשְׁמָה,
בְּיוֹם הַיִּחָסְרוֹן

"אחרי שקבלו הכופאים את מותה, הבבר הראשון שעשו, צה להודיע ממנו את רשמה הנשמה."

(שומית).

"אחד מן החבורה שמת, תדונ כי החבורה כולה."

(שבת קו).

בערב יום כיפור, ולבקר בכי.

"וְהָשָׁמִתִּי ... אוֹ תִּרְצֶה."